

בדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

מנהגינו בקידושי אשה לקדשה גם בין
בנוסף לקידושי הידועים

כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשע"א (אבה"ע
סי' ר"י המיד ומיה) וז"ל:

מלבד הקידושי בטבעת בְּנוֹסח הפותח הרי
את וכו' דלעיל סעיף מ"א, שהוא קצר
ותמציתי, ראוי ונכון על פי מנהג אבותינו
הקדושים, להוסיף ולקדשה ב"י, בנוסח יותר
ארוך ומפורט, הפותח מקודשת לי וכו' שהוא
בן עשרים וחמש מלים. וכך הוא הסדר. מיד
אחרי נתינת הטבעת, ממלאים את הכוס יין
שנית, והרב מוסרו ליד ימינו של חתן, ומקרא
אותו כך, כשהחתן מחזיק את הכוס בידו.
אָמַר, מקודשת לי ומאורסת לי: אַנָּה חֲתָנָא:
פְּלוֹנִי בְּרַ פְּלוֹנִי: וְאַנְתִּי כְּלָתָא בְּתוּלְתָא:
פְּלוֹנִית בַּת פְּלוֹנִי: בַּחֲמַרָא דְבְּכֶסֶף הַדִּין:

דְּבִיָּה תִיעֲלִין: לְרִשְׁוֵי לְדִידֵי: פְּדַת מִשָּׁה
יִשְׂרָאֵל. ומאחר שהכלות אינן יודעות לשון
ארמי זה שבו נתקן הנוסח, וישנם אף חתנים
שהם עצמם אינם מבינים אותו, על כן טוב
שיפרש הרב תחילה, כי החתן יאמר שהכלה
תהיה מקודשת לו ומאורסת לו, בין (במין
ענבים) שבכוס הזה, שְׁבֹו תִּכְנַס לְרִשְׁוֵי
לְעִצְמוֹ, כדת משה וישראל. ואחר זה יאמר
החתן את הנוסח דלעיל בקירוי כדבר האמור,
וכשיסיים ימסור החתן את הכוס ליד הכלה,
והיא תקבלנו בשתיקה, ותשתה ממנו:

קידושי הללו שעל כוס היין, והנוסח המפורט
דלעיל, כפי שהבאנו בסעיף מ"ד, יסודתם
המשך בעמוד הבא

ולא שמעו אל משה מקצרו רוח ומעבודה קשה (שמות ו. ט)

פירש רש"י: ולא שמעו אל משה. לא קבלו תנחומין: מקוצר רוח. כל מי שהוא מיצר, רוחו
ונשימתו קצרה ואינו יכול להאריך בנשימתו, ע"כ.

ישם ב'שפתי חכמים' (את מ) כתב על הרש"י בזה"ל: והוי כאילו נכתב ולא שמעו אל משה מצרה
גדולה ומעבודה קשה, אלא בשביל זה נקט מקוצר רוח, דדרך של מיצר להיות נשימתו קצרה.
וקשיא, דא"כ ומעבודה קשה למה לי, הרי בלשון מקוצר רוח משמעו כך: בשביל עבודה קשה
שהיתה מוטלת עליהם לא היו שומעים להם. ויראה לומר, כי שני דברים הם שלא שמעו, האחד
מקוצר רוח שהיו דואגים על המלאכה שהם צריכים לעשות וכל מי שהוא מחשב על דבר קשה
הוא דואג ומיצר לו ונשמתו קצרה, וגם עוד סבה אחרת מעבודה קשה שהיו חלשים ולא היה
דעתם מיושבת עליהם ולכך לא שמעו אליהם. (גור אריה), עכ"ל.

מורגלא בפי נשי למימרא על עבודתן הרבה בביתן 'עבודה שלא נגמרת', 'עבודה סביב השעון',
ועוד משפטים כיו"ב. פשוט ודבריהן אמתו וצריך כל אחד ואחד להעריך נ"ב על עמלה הרב
שאינו פוסק לרגע, שאף בעת שינתה צריכה לקום לטפל בתינוק וכו', והשלוחה רחוקה ממנה. וע"כ
לפעמים נפלט לאם מילים שאינן הולמות אשת חיל אמיתית, ואחר מחשבה נצבט לבה בקרבה.
ואם בעלה שמע דבריה, מוחה הוא בכעס על מלותיה, ואז האחוזה נדחקת, ואין זה המקום לדון
בזה.

אך חשוב לזכור את המובא ב'מדרש הגדול' ובעוד מדרשים, על פסוק זה בזה"ל: מכאן שאין אדם
נתפש על צערו, עכ"ל. וכן הובא ב'גמרא' (ב"ב טז) [איוב] לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכל' (איוב
לה. לה). אמר רבא, מכאן שאין אדם נתפס בשעת צערו. ופרש"י: שאין אדם נתפס. להתחייב על
שהוא מדבר קשה מחמת צער ויסורין, דקאמר לא בדעת ידבר. לא אמר לא ברשע ידבר, אלא
לא בדעת, עכ"ל.

עכ"ז יש לתת דעת לכמה עניינים הנגרמים מזה. הן אמת שהאדם לא יענש על זאת, אך פשוט
הוא שהפסיד את הרווח שיכל להרוויח. שהרי אם היו נתננין ליבן לדברי משה, היו מתעודדים.
שאפילו האבל על מתו מתעודד מעצם זה שאנשים באים אליו על אף שאין בידם לשנות את
המציאות, כ"ש כאן שמשה אומר להם שה' רואה ענים ובקרוב תבוא גאולתן. וזה כחולה שמגישין
בפניו אוכל שיחוק גופו, והוא מרוב צערו וכאבו אינו חפץ לאכול, נמצא שההפסד כולו שלו.

ובנוסף לזאת: כאשר ילדיה שומעין דבריה, גורמת היא להן שלא יתאוו לחיי תורה. דלמה ירצו
להיות כמו הוריהם אם הוריהם אינם מרוצים מעצמם.

גם אמרו חכמים, שהחיצוניות משפיעה על הפנימיות, ובפרט דיבורו של האדם. נמצא שמחדרת
לתוכי לבה, מרירות ועצב לחייה, ודבר זה משפיע ביתר שאת על אישיותה וכוחה, ונמצא
מכבדת על עצמה יותר ויותר.

ובשביל להתחזק בדבר, יזכור האדם מאמר הפסוק (איוב ה. ז) 'כי אדם לעמל יולד', וצדיקים אין להם מנוחה בעולם הזה ששכרן שמור להם לעולם הבא. ואדם
שיש לו מנוחה, יחשוש מאוד מאוד לחייו הנצחיים ב"מ. וכבר נאמר ב'ששכר' 'זירא מנחה כי טוב, ואת הארץ כי נעמה, ויש שכמו לסבל ויהי למס עבד'
(בראשית מט. טו). גם כאשר תעלה האשה במחשבתה, כמה וכמה עמלו הנשים של הדורות הקודמין, בטחינה ובברירה ואפיה ובאריגה ובכיבוס בגדים וכו' וכו',
וזאת מלבד גידול הילדים. והיום יתברך שמו הכל מגיע מוכן, יקל עליה הדבר מאוד. ואזכירה את אימי ע"ה שמעולם לא שמעו ממנה צער כל שהוא על כל
עמלה הרב, וזאת על אף שנתאלמנה כאשר בנה הבכור לא הגיע לעול תורה ומצוות והקטן עדיין לא מלאה לו שנה, וגידלה שבעה ילדים בלע"ה. וזאת
חונכה וספגה מאמה ע"ה. וכך היו כל אמותינו הקדושות בארץ תימן.

ויש להאיר, שמכ"ש נלמד לילדים אשר שרויים בצער, לא שייך לדבר עמם בעת צערם. ע"כ קודם צריך להרגיעם, ע"י שנראה להם פנים שאנו דואגים להם
וחפצים בטובתם ונעשה הכל למענם, ורק אז נוכל לחנכם ולהובילם למקום שאנו חפצים. וה' ב"ה יזכנו על מעשי רצונו ויגאלנו בגאולה שלימה, אכ"י"ר.

יתגברו משפע בריכה העליונה ה"ה נתגאל פרי וה"ה דביר סופר הי"ו. על דאגתם וסיועם לצרכי
הת"ת. יהא רעוא שיפתחו להם כל השערים הטובים והמעולים, וחפץ ה' בידם יצלח להרבות גמילות
חסדים, ותורת ה' לא תמיש מזרע וזרעם לדורי דרים, ויזכו לארצות ימים ושנים, אכ"י"ר.

מחידושי רבותינו

וידבר אלדיים אל משה ויאמר אליו אני ה' (בראשית ו,ב)
כתב הר"ב זלה"ה בכמה מקומות כע"ח ששם אלדיים
מתייחס בג' ספירות בינה גבורה ומ' וא"כ הכא שם אלדיים
הנז' היכא איתיה ומי היא המדה המדברת והנה בוהר פר' זו
דף כ"ב: נתבאר בהדיא שהיא המלכות יעו"ש, וכן תמצא
כי ס"ת כל הפ' הזה גימ' תצ"ו גימ' מלכו"ת.

פתרונות לשבת 'וארא'
אחודה חידה! מי שם פה לאדם או מי
ישום אלם או חרש או פקח או עור
(שמות ד. יא.)
הזוכה: אחאי עמר.
מי בתמונה? טרם נפתרה!

אחודה חידה!
הוא הכה והם הכו
אך לא באותו דבר
והתוצאה היתה אחידה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

והבאתי אתכם אל הארץ וגו', הקשה הרב אור החיים זלה"ה הלא יוצאי מצרים לא נכנסו לארץ
אלא בניהם הביא שמה אבל כל דור יוצאי מצרים מבן כ' שנה נפלו פגריהם במדבר, ותגדל הקושיא על שנשבע ה'
כתחלת הדברים באומרו לכן אמור לבני ישראל ואז"ל אין לכן אלא ל' שבועה, והעולה מדבריו בתי קושיא זו, כי
השי"ת נתחכם על זה וכתב קודם והבאתי אתכם וידעתם כי אני ה', פי' תנאי הוא הדבר וידעתם כי אני ה' אלדיים
המוציא וגו' אז והבאתי אתכם, וזולת זה אם תנאצו ה' אין כאן הבטחה זו אשר ע"כ כתב פרט זה של ידיעת ה' כאמצע
הבטחות הטובות ולא איחר ולא הקדים לומר ע"כ הוא בשבועה בלא תנאי אבל פרט זה של הבאתם לארץ תנאי הוא
הדבר וידעתם וגו' והבאתי ואם לאו יהיה מה שיהיה ע"כ כללות דבריו ודפח"ח.

ואני הצעיר נלע"ד בתי קושיא זו אם אפשר עפ"י מה שתרגם יב"ע נפר' יתרו בפי' אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים
ואשא אתכם וגו' ואביא אתכם אלי, וז"ל אתון חמיתון מה דעבדית למצראי וטענית יתכון על עננין ה' כעל גדפי נשרין
מן פילוסין (ר"ל רעמסס) ואובילית יתכון לאתר בית מקדשא למעבד תמן פסחא ובההוא לילת אתיבית יתכון לפילוסין
ומתמן קרובית יתכון לאלפן אוריתי עכ"ל, מכאן מוכח בהדיא שנתקיימה הבטחה זו דוהבאתי אתכם אל הארץ אפי'
ליוציא מצרים עצמן בלי שום תנאי כפשט המקראות ובה יומתק ל' הפסוק על נכון שהקדים ההבאה לתנינה דיש
לדקדק דהיל"ל בתחלה ונתתי לכם את הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב מורשה אני ה'
והבאתי אתכם שמה דבתחילה יזכה מקבל המתנה במתנה ואח"כ יחזיק בה אלא ודאי שבא הכתוב לרמוז לנו
שבתחילה יביאם לארץ לביל פסח הבאה בעלמא ואח"כ בימי יהושע יתן אותה להם במתנה גמורה וז"ש מורשה ודוק
ונכון וכל דברי ה' אמת וצדק. ושמעתי משם הרב בעל ברכת אליהו שפי' כן ע"פ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך
אל נוח קדשך, וכעת לא זכיתי לראות זה הספר.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

אחר כתבי זה אינה ה' לידי ספר כתם פז וגלילי זהב והוא חיבור נפלא על מ"ב שמות דאנא בכח שכנגד מ"ב תיבות דפי' א' דק"ש ועל ע"ב שמות דויסע ויבא
ויט שכנגד ע"ב תיבות דפי' שנייה עד תיבת ושמתם וראיתי בזה הספר שהתירוץ הזה שנלע"ד עפ"י תרגום יב"ע ע"ה יסודתו בהררי קודש דברי הר"ב זלה"ה
וז"ל בהקדמתו לשם ע"ב בקיצור, כבר נודע סוד גלות מצרים מ"ש האר"י בלי"ת פר' וישב וז"ל ועתה נבאר סוד גלות מצרים כי כבר הודעתך כי כשהעון
גורם ח"ו ויש פגם אז ח"ו מסתלקים מוחין גדולות וכו' וגם ה"ח הנק' בני ישראל מסתלקים למעלה וכו' וכבר ידעת כי ב' חסדים דחו"ג ושליש חסד דת"ת הם
מכוסים ביסוד דאימא, וב' שלישי חסד דת"ת וב' חסדים דנ"ה הם מגולים מפני שהיסוד דאימא כבר נסתיים כחזה דז"א ואלו החסדים המגולים נק' בני
ישראל כי הם מתפשטים בנ"ה הנק' בניס וכו' ואמנם בני ישראל הם סוד ב' חסדים ושני שלישים המגולים לכן הם ע' נפש בסוד ורוח נסע כי בהיותם למעלה
הם נ' כל א' כלול מ' ובשמתפשטים בוק"א אז הם ב' בחי' מכוסה ומגולה והענין כי כל חסד הוא הו"ה א' נמצא כי ב' חסדים ושליש הם גי' ס' ושני שלישים
ושני חסדים הם גי' ע' וכו' וכשבא גלות מצרים נסתלקו ה"ח אלו הנק' בני ישראל לגרון שהוא סוד מצרים וכו' ואמנם כשיצאו מן הגרון ונתפשטו בז"א אז
כתוב ויסעו בני ישראל כשש מאות אלף רגלי והטעם כי כשנתגדלו אלו העי' נפש שהם החסדים המגולים וירדו למטה ביסוד עד מלכות ג"כ שהיא א"י אז
חזרו לעלות ונודע כי ע"י ההכאה ביסוד הם חוזרים לעלות למעלה ובוקעים היסוד דאי' הסותם החסדים המכוסים ומתגלים ג"כ וז"ס קו"ס הוא היסוד דאי'
הנק' ים סוף סיפא דדרגין דילה ועתה ניכר התועלת הנמשך לכל החסדים כולם ולכן יצאו כל החסדים כולם ממצרים שהם ו' מאות אלף שהם ו"ק מחסד עד
יסוד וכל א' כלול ממאה אלף והלכו בני ישראל שהם החסדים משם ארצה כנען שהיא סוד רחל הנק' ארץ הנתונה תחלה ביד כנען שהם החיצונים, וישראל
הם סוד החסדים המגולים ההולכים ונכנסים בנוקבא *המשך בעמוד הבא*

כרכת מלך סוף נשכר להוריס היקריס משפחת טיסין הו"ו ארצל הולדת התאואות יה"ר
שיאריכו ימים פכריאות איתנה, ויבנו כתיבה כחנה ואלקנה, ויכוו הוריהם מהן נחת

פניני הלכה

לרפואת דוד בן יאיר בתוך שכחע"י

המשך מהעמוד הקודם

בהררי קודש על ידי רבותינו גאוני בבל שהיו אחרי חתימת התלמוד, וקדמונינו גדולי חכמי תימן
מזה כמה מאות שנים. ונהגו כן בכל קהילותינו דור אחר דור, בלא יוצא מן הכלל. ורק זה מקרוב הפסיקו כאן מעשיות זאת, מאיזה סיבות, שהומן
והמקום גרמו אותן. ובפרט מפני שלא ידעו להסביר טעם מתקבל על הדעת לקידושין הכפולים הללו, כפי שהנהיגו רבני תימן האחרונים, לקיים שתי
הצורות והנוסחאות. ועתה זכינו ונתגלו לנו שני טעמים טובים ונכבדים לכך, השייכים גם בזמנינו כיום, ולכן חידשנו את המנהג, והחזרנו עטרה לישנה
בעזרתו יתברך:

ובעיני יצחק (שם אות שצ"ח) הביא תמצית שני הטעמים: א' שיש בכל אתת מהנוסחאות הללו מעלה שאין בחבירתה. כי הרי את וכו' הוא לשון עתיד, שלדעת
הרבה פוסקים מעכב בקידושין, מה שאין כן לשון מקודשת לי. מאידך יש בנוסח זה כמה מעלות, כגון שמפרטים בו השמות וכו' שלא יטעו בכך העדים.
מלבד שאין נכון לבטל דבר שישודוהו הגאונים, ונהגו בו כל הדורות. ב' מרוב ספיקות המתעוררים במעשה הקידושין, ראו צורך לקדש פעמיים, כדי ליצאת
מכל חשש, הואיל ומצוה זו היא שורש ויסוד לקדושתם של ישראל.
ועיוני בעיני יצחק שם על שני הלכות אלו, אריכות רבה ושורשי העניין.

- לעילוי נשמת מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה
- לעילוי נשמת מרת חביבה בת רחמה אוחנינה ע"ה תנעב"ה
- לזש"ק תומר ישראל בן יעקב ואודליה בת מנשה

מהליכות אבותינו

לומדים ונבחנו
ונמצא השיגהם מעולים

שיטת לימוד הילדים בתימן, פחות או יותר היתה באותה שיטה. בימים הראשונים לומדים ומשננים הפרשה וההפסדה, וביום שאחרי עוברים מבחן תחת שבטו של המארי. מבחנים אלו גרמו לילדים ללמוד ביתר שאת וביתר עז. וכמו שסופר בספר 'זכר צדיק' (דף ט) על מוהר"ר אברהם ודעי זצ"ל בזה"ל:

כל תלמיד צריך לשים לב לשנון פרשת השבוע או חלק ממנה לפי כוחו וגילו, וכן גם הפסרת השבוע הוא היה משגיח עליהם היטב בלימודים אלה מיום ראשון עד יום רביעי, ומתרה בהם בכל יום ואומר, דעו לכם היו נכונים לשלושת הימים כי יום רביעי יום מבחן, ואשרי מי שיבוא לכאן ותלמודו שגור בפיו, ואוי למי שיתרשל יבא על ענשו הראוי לו. וכיון שלא היה מספיק יום רביעי לבחון כל התלמידים אחד אחד מראש ועד סוף, לכן היה מחיל מהתלמידים החרוצים שמסדירים לפניו כל לימודם או רובו, ובאגב אותם אשר למטה מהם שמים לב עוד יותר עד שיגיע תורם, והיראה מרחפת על פני כולם פן תפגע בהם מדת הדין אם לא יסדירו את לימודם היטב. ואח"כ בדילוג ולא לפי התור רק באופן פתאומי, פלוני אמור פסוק פלוני! והוא אומר, ומדלג לתלמיד אחר שיאמר פסוק פלוני, וכן על זה הדרך עד זמן התפילה, ומתפללים ונפטרים לבתיהם, ומזרום ליום המחרת.

ביום ה' מגיע הסדר הנעים הכולל, כולם עליהם לחזור על פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, כן חוזרים גם לשנן את ההפסדה, וישיבים שורות שורות הבכור כבכורתו והצעיר כצעירותו, אומרים המקרא בתור כל אחד פסוק אחד, וכלם חוזרים אותו יחד קול אחד, והילד שצריך לתרגם ביום השבת בבית הכנסת מתרגם כל פסוק ופסוק ללא שגיאות. קול הילדים הדק והצלול היה נשמע בעיר למרחקים, ומי זה יעבור על יד בית הספר ולא יתעכב שם להנות ולהתענג לקולם הערב, עכ"ל.

מלבד זאת היו פעמים שאף המרא דאתרא היה בא ובוחר התלמידים. וכמו שמסופר בספר 'איש ימיני' (ח"ג עמ' ר"ח) על הרב הראשי לתימן מוהר"ר יחיא יצחק הלוי זצ"ל וז"ל:

גם הנהגה שקבע לעצמו רבינו יח"ה, לבקר אישית בתוקף תפקידו את מלמדי התינוקות, ולא על ידי נציגים מטעמו, תרמו לא רק להתרשמותו האישית והבלתי אמצעית מהנעשה בחדרי הלימוד, אלא גם לסיפוק רב ולהרמת קרנם של המלמדים שזכו לביקורו.

מרי אלקהלאני, זה שמו של אחד ממלמדי התינוקות, עסקו היה אותה שעה בשינון פרשת השבוע לתלמידיו, כשהגיע רבינו מלווה בשני אנשים עמו לביקור פתע והתייצבו בפתח חדר המלמד, כשהם ממתנינים לסימן ממרי אלקהלאני שאפשר להכנס.

המרי המופתע ונרגש מאד הזמין את רבינו ומלוויו להכנס, כשהוא רומז לתלמידיו לכבד את הבאים בקימה. לאחר התעניינות ומספר שאלות את המרי על סדרי הלימודים ושאר צרכי החדר, ומבחן קצר של התלמידים, עזבו האורחים את המקום.

הביקור של הרב הראשי שהתפנה מעיסוקיו המרובים כדי לעמוד על מצב חינוך הילדים הותיר רושם עז על התלמידים והעלה את קרנו של המרי שבכל הזדמנות הזכיר בפני התלמידים בסיפוק את חשיבות הביקור של רבינו, ביקור שהשיג מטרה כפולה, גם בקורת וגם עידוד ותמיכה במלמדי התינוקות, עכ"ל.

ובונים ומתקנים אותה ע"כ, הרי מבואר מזה שסוד ק"ס שנבקע לישראל הוא סוד בקיעת יסוד דא"י בכח חזרת החסדים למעלה רק יש כאן מקום לשואל לשאל כי הרי ידוע הוא לנו ומבואר שסוד גלות מצרים הוא סוד התעלות האורות בגרון דו"א והיציאה הוא מה שיוצאים מהגרון למטה וידוע שארץ מצרים הוא סוד הגרון דו"א לכן היו שם בגלות ויציאתם לא"י הוא סוד יציאתם מהגרון שהוא ארץ מצרים וא"כ לפי זה שבקיעת הים הוא סוד קריעת יסוד דא"י בסוד חזרתם למעלה מהמלכות שהיא סוד בחי א"י א"כ מקודם היה צריך שיהיו בני ישראל בא"י סוד החסדים שיורדים למטה ועי"כ באים למ' שהיא א"י ואח"כ חוזרים למעלה בסוד הבאתם ועי"כ נבקע יסוד דא"י וא"כ אם בני ישראל היו תחלה בא"י וחזרו והיה נבקע להם הים היה שפיר בדמיון הזה, אבל כיון שבקיעת הים היה תיכף כשיצאו ממצרים א"כ היאך היה בדמיון הזה, אבל באמת הוא בדמיון הזה ממש, כי איתא בתרגום יונתן בפר' יתרו שבאותה הלילה של פסח כשיצאו ממצרים קלטן הענן והביאם לא"י לאכול שם הפסח ואח"כ הביאם והחזירם למצרים וא"כ הוא בדמיון הזה ממש מכוון הדבר כמ"ש רבינו האר"י זלה"ה שבחי ק"ס הוא סוד קריעת יסוד דאימא מחמת חזרתם מלמטה למעלה כי כשחזרו למצרים מא"י לבילל פסח היה סוד ההכאה מיסוד למעלה ואח"כ נבקע יסוד דא"י סוד ק"ס מחמת גודל האורות ויצאו לחוץ לא"י וכמו שלמעלה חזרו לעלות ונבקע יסוד דא"י כן למטה היה דוגמא זו שחזרו לעלות מא"י לבילה הזה אחר שאכלו הפסח ואח"כ נבקע הים, דוגמא שנעשה למעלה כן נעשה למטה, עכ"ל בקיצור, ותלמי' שוכתי בגריד זה לדעת הגאונים האלה, וכן אתה מוצא בפ' כי תבוא שאמר הכ' ויבאנו אל המקום הזה ואח"כ ויתן לנו וגו' והוא מובן עם האמור וכן פירש שם הרב בעל עץ החיים על התורה יעו"ש.

(יחי שלום למוהר"ר הכהן זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

בוצין בוצין מקטפיה ידיע

בדרך נדודיו נתן רבנו חיים סנואני את עיניו ואת לבו גם על ילדי עמך בית ישראל, שיהיו שתולים בבית ה' ומתחנכים בחינוך חרדי - ברוח ישראל סבא.

באחד ממסעותיו בין העיירות הגידחות שבמחוז שרעב, פגש רבנו חיים על אם הדרך, ת"ח זקן המהלך בלויית חמורו ומאחריו נער צנום כבן תשע שנים. הילד אחז בידו האחת מקל להנהיג בו את הבהמה, וביד שניה החזיק בספר וממנו למד דברי תורה. הנהגה זו משכה את תשומת לב רבנו חיים וגרמה לו התרגשות מרובה, שקדנות עצומה כזו לא חזה מימיו! הוא עצר את הת"ח אשר הכירו וידעו מימים, ולאחר שאלת השלום כנהוג התעניין לחקור מיהו הילד ההולך עמו, נאנח הת"ח ואמר - "ילד זה מרדכי שמו, והוא בנו של מארי יהודה זצ"ל אשר נלב"ע בקיצור ימים ושנים, ובהיות הילד יתום מאביו ומאמו לקחתיו אני לביתי לגדלו על ברכי התורה והיראה".

רבנו חיים בחן שוב בעיניו הזכות את הילד טוב המראה ואחר תהה על קנקנו, לשמחתו הרבה מצאנו קנקן חדש מלא ישן, כולו מלא חידושי אורייתא. שמח רבנו על ילד יניק וחכים זה ונפשו נקשרה בנפשו, ומיד חילה את פני הזקן שיואיל בטובו להרשות לילד מרדכי להילוות עמו בדרכו, והוא ערב להחכימו בדברי תורה ומדע.

הזקן לא השיב את פני רבנו הראב"ד ריקם ונענה לו, וכך זכה הנער מרדכי להיות בן-לויה לרבנו חיים סנואני בדרכו. העילוי הצעיר שהה במחיצת רבנו חיים כשנתיים ימים, וברבות הימים נודע שמו בשערים ונעשה לרבן של כל ישראל הלא הוא כמוהר"ר המקובל והצדיק הרב מרדכי שרעבי זצוק"ל. במשך השנתיים בהן הסתופף הרב מרדכי שרעבי בצילו של אילנא ברבא רבנו חיים סנואני, יצק מים על ידיו, שמשו באהבה רבה ולמד עמו חידושי אורייתא כמשה מפי הגבורה. כשנשלם הזמן נפרדו באהבה ורעות, וכעבור

זמן לא רב נפגשו רבנו חיים והרב מרדכי שרעבי שוב בשרעב, והפעם היה הרב מרדכי שרעבי מוקף בתלמידיו ומעריציו. (יָרֵךְ צַדִּיקִים ח"א דף 66)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

אחד התלמידים היקרים מגן גיל חמש (שנשמת בגיליון בשבוע שעבר) עלה לקרוא בס"ת שישי פרשת ויחי כמנהג אבותינו הקדושים, אוראל עדני נ"י
 יהא רעוא שיגדל במעלות התורה והיראה בדרך ישראל סבא, אכ"ר

כיתה ג' בסעודת סיום חומש במדבר יהא רעוא שיזכו לברך על גמרה של תורה, אכ"ר

מתלמידי כיתה די-ה' בזכרם ליער להחליף ולצבור כוחות מחודשים לעמל התורה והיראה

בס"ד הגיע מבנה הקרואן לצורך משרדי הת"ת, אשר עד עתה שכנו במיצר ועתה הרחיב ה' לנו

מללא סבא ולדיא יאה נסער קמי
 משפחת צדני הי"ו
 לרבא הולדת פנט יצ"ו
 יה"ר שניכו להכניסו בקריתו de
 אברהם אבינו ויזכה לתורה
 ולמצוות ולחופה ולמצעים

חכמי תימן

הרב דוד ב"ר עזאזי חגבי זצ"ל נולד בעתייאן שבמחוז בלאד אגיס, בשנת תר"ס בערך. גדל בין ברכי תלמידי חכמים גדולים. בצעירותו נסמך על ידי רבינו יחיא יצחק הלוי להיות רב המחוז. לימים נתמנה על ידי בית הדין בצנעא בראשות הרב עמרם קורח, לשד"ר הבודק וממנה שוחטים. העמיד תלמידים הרבה.

עלה לארץ ישראל בשנת תש"ט, ושימש כרב הישוב ראש העין, משך כארבעים שנה.

נפטר בראש העין ר"ח אדר תשנ"א

הברכה...

התודה...

לידינו ורעינו משכבר הימים אשר אין זה לו הפעם הראשונה שדואר מפנה עצמו מכל העיסוקים ובא לסייע אף בעת סערות וגשמים הי"ה שלמוח קרואני הי"ו יהי רצון שיוכה להאריך ימים ושנים גבריאות איתנה ונהורא מעליא דשנים ורעננים, ויראה כל זרעו הולך מישרים בדרך אגותיעו הקדושים והטהורים, תלמידי חכמים ויראי שמים מרבים, מורי הוראות בישראל, ופוסקי הלכות לרבים, אכ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ץ ורביה"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
 בנשיאות ובמחנות מרח האגון הרב יצחק רצאבי שליט"א בראשות הרב אליהו גרוי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד בצילום ת"ז של שני ההורים + סכפ

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה